

Sygn. akt VI Ca 211/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 stycznia 2023 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie VI Wydział Cywilny Rodzinny

w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Lech Dłuski
Protokolant:	St. sekretarz sądowy Anna Greifenberg-Krupa

po rozpoznaniu w dniu 11 stycznia 2023 r. w Olsztynie

na rozprawie

sprawy z powództwa małoletniego T. K. reprezentowanego przez przedstawicielkę ustawową Ż. P.

przeciwko A. K.

o alimenty

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Olsztynie

z dnia 29 czerwca 2022 roku, sygn. akt III RC 655/21

- Zmienia zaskarżony wyrok w punkcie I o tyle tylko, że obniża ustalone tam alimenty od pozwanego A. K. na rzecz małoletniego powoda T. K. z kwoty 1100 zł do kwoty po 900 zł (dziewięćset złotych) miesięcznie,
- W pozostałej części apelację oddala.
- Koszty procesu za instancję odwoławczą między stronami wzajemnie znosi

Sędzia Lech Dłuski

Sygn. akt **VI Ca 211/22**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Olsztynie wyrokiem z dnia 29 czerwca 2022 r. wydanym w sprawie III RC 655/21 z powództwa małoletniego T. K. reprezentowanego przez przedstawicielkę ustawową Ż. P. przeciwko A. P. o alimenty zasądził od pozwanego na rzecz małoletniego powoda tytułem alimentów kwotę 1100 zł miesięcznie, płatną do 10-tego dnia każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami na wypadek opóźnienia w płatności każdej z rat, do rąk ustawowej przedstawicielki małoletniego powoda, poczynając od dnia (...) (punkt I.); w pozostałym zakresie powództwo oddalił (punkt II.); odstąpił od obciążania pozwanego kosztami sądowymi (punkt III.); zasądził od pozwanego na

rzecz powódki kwotą 2400 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (punkt IV.) oraz wyrokowi w pkt. I nadał rygor natychmiastowej wykonalności.

Sąd Rejonowy w Olsztynie w uzasadnieniu wskazał, że roszczenie małoletniego zasługiwało na częściowe uwzględnienie. Zaznaczył, że jego zasadność nie była kwestionowana przez pozwanego, a przedmiotem sporu była wysokość alimentów. W ocenie Sądu Rejonowego, bezspornym jest, że osobiste starania o wychowanie i utrzymanie małoletniego od chwili rozstania stron czyni wyłącznie matka. Nie ma ona przy tym możliwości czynienia na rzecz syna świadczeń finansowych, ponieważ dziecko pozostaje pod jej wyłączną opieką, a udokumentowany przez powódkę fakt, że dziecko nie zostało przyjęte do żłobka, uniemożliwia jej podjęcie zatrudnienia. Zdaniem Sądu Rejonowego, w tym stanie rzeczy należało zobowiązać pozwanego do pokrywania w całości kosztów utrzymania małoletniego. Sąd Rejonowy, po analizie zakresu usprawiedliwionych potrzeb małoletniego powoda oraz udokumentowanych przez matkę dziecka wydatków na ich zaspokojenie, doszedł do przekonania, że na utrzymanie dziecka konieczna jest od pozwanego kwota 1100 zł miesięcznie. Sąd Rejonowy uznał także, że ustalona kwota mieści się w granicach możliwości zarobkowych pozwanego. Sąd ten nie podzielił stanowiska pozwanego, że aktualny stan jego zdrowia uniemożliwia podjęcie pracy. Sąd Rejonowy podkreślił, że pozwany nie tylko nie posiada, ale również nie podjął jakichkolwiek działań mających na celu uzyskanie orzeczenia (...). Jest zarejestrowany jako (...), a zatem zdolna do podjęcia zatrudnienia w pełnym wymiarze czasu pracy. Zdaniem Sądu Rejonowego, twierdzeniom pozwanego o złym stanie jego zdrowia przeczy pośrednio złożona do akt historia rachunku bankowego wymienionego, która wskazuje na to, że pozwany prowadzi aktywny tryb życia i nawet po urazie (...) oddawał się licznym aktywnościom poza miejscem zamieszkania, w tym podróżował do H.. W przekonaniu Sądu Rejonowego, możliwości zarobkowych pozwanego nie należało oceniać przez pryzmat braku dochodów, ale przez ocenę należytych starań o podjęcie zatrudnienia i uzyskanie dochodów. Sąd Rejonowy wskazał, że pozwany jest młodym mężczyzną, zdrowym i zdolnym do pracy, a ponadto posiada doświadczenie zawodowe z okresu zatrudnienia zarówno za granicą, jak i w P.Sąd Rejonowy ocenił, że gdyby pozwany podjął zatrudnienie, osiągałby co najmniej minimalne wynagrodzenie za pracę, którego wysokość w chwili obecnej pozwala na realizowanie obowiązku alimentacyjnego w wysokości wynikającej z wyroku.

Apelację od powyższego rozstrzygnięcia wywiódł pozwany, zaskarżając je w części, tj. w zakresie punktu I. ponad kwotę 400 zł miesięcznie oraz w zakresie punktu IV. i V. w całości i zarzucając mu:

1. naruszenie przepisów postępowania, które miało wpływ na wynik sprawy, tj.:
 - a) art. 233 § 1 k.p.c. poprzez naruszenie zasad oceny dowodów;
 - b) art. 316 § 1 k.p.c. w zw. z art. 233 § 1 k.p.c. poprzez wydanie wyroku nie opierając się na stanie rzeczy istniejącym w chwili zamknięcia rozprawy;
 - c) art. 327¹ § 1 pkt 1 k.p.c. poprzez brak wskazania w treści uzasadnienia wyroku przyczyn odmowy wiarygodności i mocy dowodowej przedstawionych rachunków i wydatków pozwanego;
2. naruszenie prawa materialnego, tj.:
 - a) art. 133 § 1 k.r.o. w zw. z art. 135 § 1 k.r.o. poprzez błędne ustalenie, iż usprawiedliwione potrzeby małoletniego syna stron i możliwości zarobkowe pozwanego uzasadniają zasadzenie od pozwanego na jego rzecz kwoty alimentów w wysokości 1100 zł miesięcznie;
 - b) art. 135 § 2 k.r.o. poprzez błędne jego zastosowanie i zobowiązanie pozwanego do pokrywania całości kosztów utrzymania małoletniego, w sytuacji kiedy nie ma on takich możliwości finansowych.

W konsekwencji, pozwany wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie powództwa o ustanowienie alimentów ponad kwotę 400 zł miesięcznie tytułem alimentów, ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania; zawieszenie rygoru natychmiastowej wykonalności nadanego

wyrokwowi sądu I instancji; zasądzenie od powódki na rzecz strony pozwanej kosztów postępowania apelacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda w odpowiedzi wniosła o oddalenie apelacji i zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania apelacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja zasługiwała na częściowe uwzględnienie.

Na podstawie stanu faktycznego ustalonego w sprawie Sąd Rejonowy wysnuł wnioski, których to Sąd Okręgowy nie jest w stanie ostatecznie zaaprobować. W ocenie Sądu Okręgowego zasadnym jest częściowe uwzględnienie żądania pozwanego i zmniejszenie wysokości alimentów, jakie zobowiązany jest łożyć na rzecz swojego małoletniego syna.

Sąd Okręgowy uznał, że jakkolwiek Sąd I instancji prawidłowo ocenił wysokość usprawiedliwionych potrzeb małoletniego powoda to w pewnym stopniu przecenił jednak możliwości majątkowe i zarobkowe pozwanego. Wprawdzie słusznie zauważył Sąd I instancji, że pozwany jest młodym, zdrowym i zdolnym do pracy mężczyzną, jednakże Sąd Okręgowy wziął pod uwagę, że obecna sytuacja zawodowa pozwanego jest niepewna i należy mu dać czas na jej ustabilizowanie. Pozwany dopiero rozpoczął prowadzenie własnej działalności gospodarczej i potrzebuje jeszcze czasu, aby ją rozwinąć i rozpropagować na tyle, aby zaczęła przynosić realne dochody. Niewątpliwie należy uznać, że pozwany powinien być w stanie uzyskać dochód w wysokości co najmniej najniższego krajowego wynagrodzenia z pracę, czy to prowadząc własną działalność, czy też podejmując pracę na etacie. Aktualna wysokość minimalnego wynagrodzenia wynosi ok. 2700 zł netto miesięcznie. Przy uwzględnieniu miesięcznych kosztów utrzymania pozwanego, w tym zwłaszcza konieczności utrzymania mieszkania, należało uznać, że kwota alimentów ustalona przez Sąd I instancji jest nieco wygórowana i może spowodować uszczerbek dla własnego utrzymania pozwanego. Ponadto, Sąd Okręgowy wziął również pod uwagę okoliczność, że małoletni powód ma dopiero (...). Jest zatem bardzo małym dzieckiem, a jego potrzeby wraz z rozwojem będą coraz większe, co bezpośrednio może przekładać się również na wysokość obowiązku alimentacyjnego pozwanego. Pozostawienie alimentów w wysokości obecnie ustalonej przez Sąd I instancji mogłoby prowadzić do sytuacji, w której w przyszłości, w razie konieczności podwyższenia obowiązku alimentacyjnego na rzecz małoletniego T., nie będzie on przystawał do możliwości majątkowych i zarobkowych osoby obowiązanej do jego utrzymania.

W konsekwencji, ponowna analiza poczynionych przez Sąd Rejonowy ustaleń, zwłaszcza w zakresie możliwości majątkowych i zarobkowych pozwanego, doprowadziła Sąd Okręgowy do przekonania o konieczności niewielkiego obniżenia ustalonej przez Sąd I instancji kwoty z 1100 zł miesięcznie do kwoty po 900 zł miesięcznie.

Na marginesie należy wskazać jednak, że pozwany powinien zacząć zdawać sobie w pełni sprawę z ciężącego na nim obowiązku utrzymania małoletniego syna i powinien podjąć poważne starania o ustabilizowanie swojej sytuacji zawodowej. Jak już Sąd Okręgowy wskazał wcześniej, koszty utrzymania małoletniego wraz z jego rozwojem będą rosły, a pozwany powinien stanowić realne wsparcie dla matki małoletniego partycypując w kosztach utrzymania syna. Ponadto, pozwany powinien również spróbować w zdecydowanie większym zakresie zaangażować się w opiekę nad synem i jego wychowanie.

Wobec powyższych okoliczności, Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. uwzględniając apelację w części, zmienił zaskarżony wyrok w punkcie I. o tyle tylko, że obniżył ustalone tam alimenty od pozwanego A. K. na rzecz małoletniego powoda T. K. z kwoty 1100 zł do kwoty po 900 zł miesięcznie (punkt 1.). W pozostałym zakresie Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację (punkt 2.). O kosztach procesu za instancję odwoławczą Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 100 k.p.c., znosząc je wzajemnie między stronami z uwagi na jedynie częściowe uwzględnienie apelacji (punkt 3.).